

19de Møde.

Lørdag den 8. November Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Rode) er modtaget et Andragende fra Fisker Carl Hansen, Ballen pr. Koldby, om Erstatning for Næringstab, forårsaget ved, at nogle Maskindele til Petroleumsmotoren i hans Fiskerbaad bortkom under Afsendelsen med Statsbanerne.

Ved Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (Jacob Christensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen i Aktieselskabet Silkeborg Vandkuranstalt om Statstilskud til Brug til Fripladser og eventuelt fri Kur for ubemidlede paa Selskabets Kuranstalt „Silkeborg Bad“.

Disse Andragender vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Forhandlingen genoptoges.

Thomas Larsen: De store finansielle Betæneligheder, som den højtærede Finansminister fremsatte dels ved Fremsættelsen af de store Lønningslovsforslag og dels ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, har selvfølgelig i høj Grad præget disse Dages Forhandlinger. Finansministeren saa ikke ganske lyst paa Fremtiden, han var ikke vis paa, at Skatte-kilderne vilde blive ved at flyde saa rigeligt som hidtil, og han mente, at Betingelsen for at opnaa Balance paa det fremlagte Budget var, at der indførtes meget store Bespareser. Den højtærede Minister fremhævede selv, at betydelige Bespareser maatte kunne indvindes, og han pegede i Særdeleshed paa, at de maatte kunne indvindes paa Indenrigsministerens Budget.

Jeg vil dog tillade mig at nævne, at der endnu er visse Indtægtskilder, som

ikke er udnyttede, i alt Fald ikke i tilstrækkelig Grad. Jeg tænker her paa det ejendommelige Forhold, at vi gennem flere Aar har ladet de almindelige Skatteydere bære Underskuddet af Jernbanedriften og af Post- og Telegrafvæsenet. Det er jo et ganske ejendommeligt Forhold, og det er saa meget mere ejendommeligt, som Staten nu trænger til Penge. Fra Vestres Side er der derfor ogsaa Gang paa Gang krævet, at disse Statsvirksomheder skal kunne bære sig, saaledes at de, der benytter disse Virksomheder, kommer til at betale fuldt ud for Brugen af dem. Der er ikke Tvivl om, at hvis disse Indtægtskilder havde været udnyttede paa rette Maade, navnlig for Statsbanetaksternes Vedkommende, vilde Staten have været mange, mange Millioner Kroner rigere. Det er en Indtægtskilde, som langt fra er at foragte, men den er ikke udnyttet. Jeg haaber, det maa blive bedre i Fremtiden, og at der maa blive fuld Enighed om, at saadanne Statsforetagender skal bære sig. Det er i Virkeligheden ogsaa erkendt baade af Finansministeren og Trafikministeren, men ikke des mindre er denne Tanke ikke blevet gennemført. Den maa vel sagtens være stødt paa Modstand indenfor Regeringspartierne, en Modstand, Regeringen ikke har kunnet overvinde. Det er muligt, at der ogsaa paa andre Omraader ligger Indtægtskilder, som kunde udnyttes i bedre Grad end hidtil, og som kunde bøde noget paa det ubehagelige Forhold, at man vanskeligt vil kunne opnaa Balance paa det fremlagte Budget. Men jeg er ikke i Tvivl om, at Finansministeren har Ret i, at det med Hensyn til Balancen vil være nødvendigt at foretage væsentlige Bespareser, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister har Ret i, at saadanne Bespareser maa kunne indvindes paa Indenrigsministeriets Budget. En Gang maa vi dog komme til at høre op med den rundhaandede Understøttelse, som vi har været inde paa igennem alle Krigsaarene.

Men ogsaa paa andre Omraader vil der sikkert kunne opnaas betydelige Bespareser. Jeg tænker her paa den vidtrækkende Arbejdsløshedsunderstøttelse, som har fundet Sted gennem Krigsaarene, uden at der har været øvet en virkelig effektiv Kontrol. Flere ærede foregaaende Talere har været inde paa det Spørgsmaal, og ogsaa jeg ønsker ganske kort at berøre det. Det kan ikke nægtes, at det er et sørgeligt Tidens Tegn, at Arbejdsforholdene til Trods for forhøjet Arbejds-